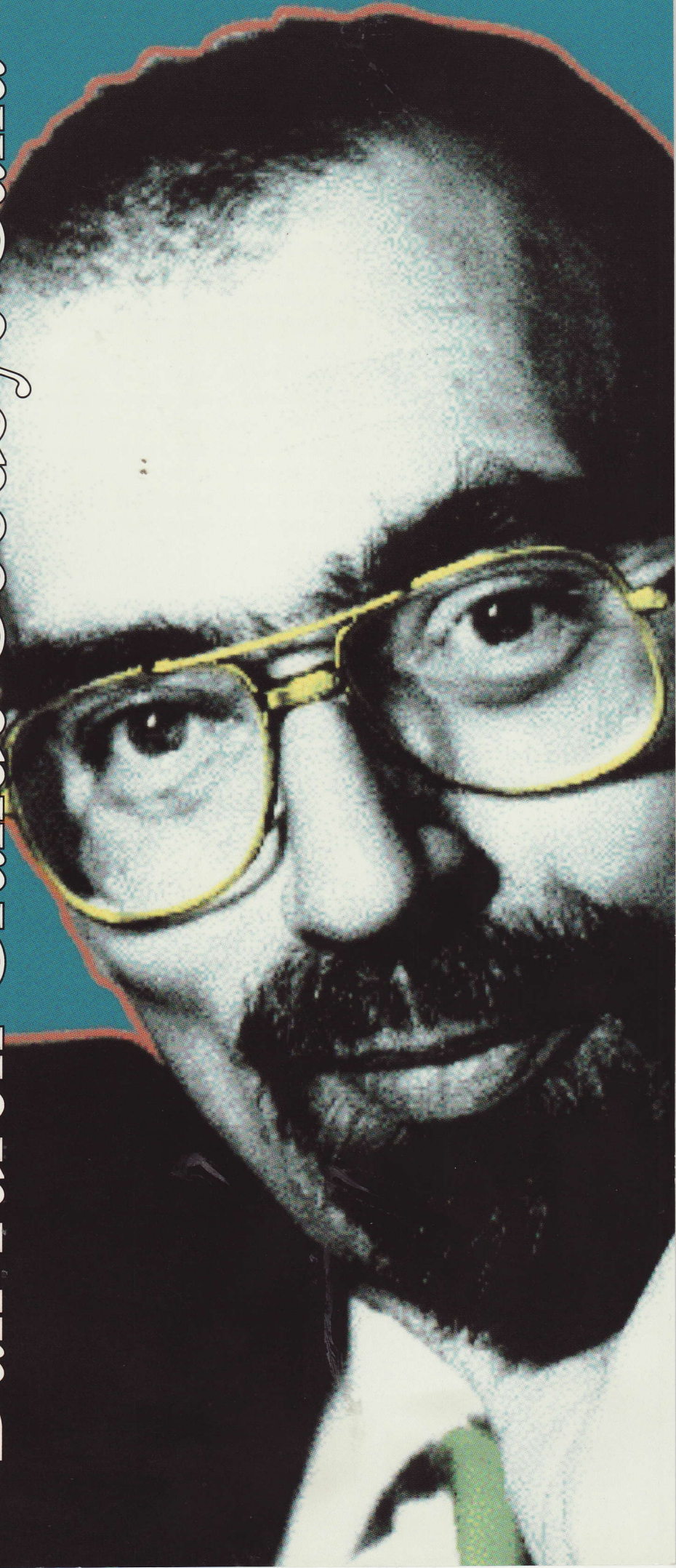

Dan Turèll Grande Goodbye Galla

DET LANGE FARVEL

Den 15. oktober i fjor døde Dan Turèll, 47 år gammel. I sit alt for korte liv nåede han at skrive op imod 100 bøger. Derudover skrev han hundredvis af avis- og tidsskriftsartikler, optrådte jævnligt i radio og TV, samt gav tusindvis af foredrag og shows landet over. Hans betydning for sin tid, for dansk litteratur og for det danske sprog er måske først for alvor begyndt at gå op for os nu, hvor vi har mistet ham. Dan har efterladt et stort tomrum. I aften vil vi prøve at udfylde blot et lille hjørne af det.

I aften hylder vi og tager afsked med mennesket og forfatteren Dan Turèll. Det lange farvel bliver sagt med manér. Men arrangementet har også et videre formål: at indsamle midler til oprettelsen af en mindefond, der bl.a. ved uddeling af en Dan Turèll-pris skal hædre mindet om en kunstner, som har betydet så meget. Derfor siger vi tak til alle, der er kommet for at sige farvel sammen med os i aften og dermed yder et uundværligt bidrag til sagen.

Som arrangører har vi mange at takke for, at denne gallakonzert har kunnet lade sig gøre. Først og fremmest tak til den lange række af kunstnere, uden hvis indsats og engagement koncerten havde været en umulighed. Tak til Niels-Jørgen Kaiser og Tivoli for generøst at åbne koncertsalens døre for os, og tak til dagbladet Det Fri Aktuelt for sponsorering af plakater. Og tak til alle de andre – talløse – personer og institutioner, som entusiastisk, frivilligt og gratis har stillet deres arbejdskraft, ressourcer, råd og vejledning til rådighed.

Og selvfølgelig, tak til dig, Dan, uden hvem vi ikke ville være, hvor vi er og hvem vi er, i aften og til hver en tid.

– Forever ...

Arrangørerne

Peder Bundgaard	Jens Christiansen	Peter Hiort
Peter Ingemann	Jacob Ludvigsen	Bjarne Nielsen
Peter Olufsen	Anne Turèll	Chili Turèll
Christian Wohlert		

DIGTEREN OG JOBBET

af Per Højholt

Dan satte altid frimærker lige. Og når jeg siger lige, så mener jeg LIGE. »Hvis du tror, at du kan holde universets kaotiske orden på plads ved at sætte frimærker lige, så tager du fejl!« sagde jeg så. Og Dan svarede: »Det er netop i kraft af den orden, du omtaler dér, at jeg *kan* sætte mine frimærker lige!« Sådan var han. Hvis han ikke *havde* ret, så fik han det, og sært nok var han ikke specielt stolt af det, snarere ydmyg, i hvert fald i forhold til universet, men mindre kunne gøre det.

Et af de ord, Dan brugte meget i vores snak, var ordet »professionel«. Han satte en ære i at gøre det, han kaldte sit »job«, godt. Ikke godt nok, men godt. Der var en målestok begravet dér, og det var ikke kun publikum, der brugte den. Dan havde selv én. Når han bøffede, og det skete meget sjældent, så var han bleg af ærgrelse. Ingen andre end han selv, og så mig ude på sidelinjen, havde opdaget det, men det var lige meget: En bøf er en bøf. Professionalismen skulle være perfekt, det er dens væsen, og respekterede man ikke det, var det meste omsonst.

Derfor sad hans frimærker lige. Derfor skrev han en kuvert om, hvis han havde skrevet fejl. Mange antog ham for at være det, som vi her i Jylland endnu kalder en »flipper«. Det var ikke sådan. Langtfra. Hvad der kunne indfange betydning, det havde han check på.

Mand, du snakker kun om ydre ting, siger nogen så. Gu' gør jeg ej. Om nogen, så vidste Dan, at det er gennem de ydre ting, at man når ind. Det er forskellene, der skaber ligheden, og den er altid foreløbig, den holdt han altid åben, så verden kunne blive ved med at ske, at finde sted! Når man hørte hans rablende monologer, eller læste de rablende digte, så vidste man, at den dér mand i sort til enhver tid var parat til at sætte sig hen ved siden af Buddha og holde kæft sammen med ham. Når Dan var på scenen, var tavsheden den, der talte.

Dan var rigtig digter i den forstand, at han næsten ikke kunne foretage sig noget, som ikke kunne gennemskues eller fortolkes, og denne fortolkning havde han tit selv foregrebet. I sine bedste digte var han stor, det vidste han også, men lagde ikke særlig vægt på det. Han ville hellere være digter *hele* tiden, og det er et hårdt job, og også dét vidste han jo alt om.

Og til dem, der ynder relikvier, vil jeg bare sige: Vent I bare, til hans værk en dag bliver sorteret, af tiden og af os andre! Det bliver en slem tid til sin tid, og for os alle: Først da vil det gå op for os, hvem det er der har forladt os!

OG SKYERNE GRÆDER I DAG

af Asger Schnack

Og skyerne græder i dag, bilerne standser,
og stilheden hylér af blade og blæst.

Og skyerne græder i dag, når vi husker
en nat, en blændende nat, bare én.

Og skyerne græder i dag, når en skygge
er alt, hvad der vandrer i frakke og hat.

Og skyerne græder i dag, vinduer spejler,
og billeder flokkes som fluer, som støv.

Og skyerne græder i dag, det er vinter,
og månen erindrer som hidsig musik.

Og skyerne græder i dag, når vi tænker
på saks og papir, en befriende alvor.

Og skyerne græder i dag, når tomme ark
er alt, hvad der skrives med blæk.

Og skyerne græder i dag, kvinder og børn
står stille og holder om vinden.

Og skyerne græder i dag, alting ligner,
men intet er helt, som det var.

Og skyerne græder i dag, når vi drømmer
om græsset og kroppenes udtalte ro.

Og skyerne græder i dag, når en susen
er alt, hvad der høres af indædt lyrik.

Og skyerne græder i dag, tangenter berøres
af vældige handsker i kulden af is.

Og skyerne græder i dag, det er næsten,
som om det er andre, der lever.

Og skyerne græder i dag, når vi skriver
et brev til en ven i en anden verden.

Og skyerne græder i dag, når en sprække
er alt, hvad der er af kontakt til en tid.

Og skyerne græder i dag, bilerne standser,
og stilheden hylér af blade og blæst.

GLOBAL VILLAGE

af Peter Laugesen

Omvejen fra posthuset til kirkegården
med udsigt til slamsugerer i søen
forbi brølet fra avisernes plakater
på fortovet foran kiosken
fører gennem en slags Sibirien
hvor jeg sådan set godt kunne bruge
Jevtusjenkos minkpels
mens Ginsberg kvajer sig i Paris
hvor man har inviteret den gamle mand
indenfor i det bedre selskab
Ornette Coleman på shanai fra Rom i 1967
som en stor fugl der advarer nogen
der alligevel ikke hører efter
med Izenzon og Haden på hvinende basser
og Blackwell på en helvedes masse highhatte
Buddah Blues var en optakt til Lonely Woman
der igen fører videre til Forgotten Children
og det hele begyndte med Monsieur Le Prince
is that maybe you Allen
for satan en altsax og krigens trommer bagved
bassernes sørgesange
hvor vidste du det fra Ornette i den længst forsvundne
summer of love
Jeg stemmer på dig
og din trompet i de glemte børns sang
med den bas skævt syngende som et irsk bjerg
bagved
Ornette er hermed enstemmigt valgt
(for jeg er kun en)
til rejsefører her i rummet
med skrig af vintersol på alle mulige kanter
en tandpineagtig stolthed i rummets gnistrende
galaktiske huller
og et tilsvarende mangfoldigt beat
med Sam Beckett på tavshed i reolen rundt på gulvet
om en flaske stout
og der er et bagefter
og det varer så langt
som for evigt er.

ONKEL DANNY I SVÆV PÅ GRÅBRØDRE TORV

af F.P. Jac

Det runde bord med min fadøl,
og en orkestersol fra himlen,
endnu en dag gengiver os alle,
jeg ser mig ud i en frokosttime,
sommeren har taget København,
pladsen er en lang gåen.

Pludselig ser jeg afsættene med en klapvogn,
en lille dronning ruller ind på torvet,
så velkommen,
og sikke en far så stolt i sin cigaret,
Lotus er i byen,
hun har det ikke fra fremmede.

Nu sidder vi sammen ved bordet,
øl og en bitter,
men allermest forankringen i et par barneøjne,
og jeg kan høre hendes pupiller svare dine,
hvor vidunderligt at være velkommen,
for altid.

Der er hurtigt en ring omkring jer,
din isse tager hat på,
nu er orkestersolen også hedest,
øl og bitter er hilst,
så står den på glad trutmund,
et greb i klapvognen,
og så hjem til Alhambravej.

Jeg bliver siddende over en fad,
erindringens søvndyssende glimt i øjet,
årsreceptionerne,
og oplæsningerne ved Peblinge og Holte Sø,
du købte slips for en femhundredbasse,
forfinede dig.

Og så pludselig husker jeg,
din 35 års fødselsdag,
du havde taget en spåkone ved næsen,
og ved livet,
med din elskede Chili under armen,
væltede vi ikke cafeen,
den fødselsdag gav kloge røde kinder.

Din nænsomhed ser jeg på himlen,
din overbærenhed,
du havde altid tid til tid i tiden,
jeg ser,
sidder i et Gråbrødremylder nu mange år efter,
og du kommer sgu ikke forbi.

Sådan skulle det altså være,
men man glemmer aldrig en elskelig kammerat,
så tillad mig at synge i søvne.

Dan Turèll

Grande Goodbye Galla

Program

I. afdeling

Intro:

Jan Kaspersen & Bob Rockwell

Dan Turèll: *God aften i TV*
(fra *Onkel Dannys dadaistiske disc-jockey*
• djellaba jazzjungle joysticks, 1973)

Læst af **Lars Knutzon**

All Stars

featuring **Lone Kellermann**

Bjørn Uglebjerg, Billy Cross, Jens Rugsted,
Flemming Ostermann og Anders Gaardmand

Dan Turèll: *Jeg skulle have været taxachauffør*
& *Den kamp der hedder kærlighed*
(fra *3-D Digte, 1977*)

Læst af **Lars Knutzon**

Maria Hiort Petersen & Bossa Quattro

Ben Besiakow, Mikkel Nordsø, Anders Gaardmand,
Afonso Correa og Klavs Hovmann

Digte for Dan

Skrevet af læst af **Peter Laugesen**

Finn Ziegler med rytmegruppe

Og skyerne græder i dag

Skrevet og læst af **Asger Schnack**

Kim Larsen & Bell*Star

Henning Pold, Martin Andersen, Mikkel »Ørva« Håkonsson
og Morten Peter »Huba« Madsen

Dan Turèll og Halfdan E.: *Hyldest til hverdagen*
(fra *Pas på pengene, Mega Records, 1993*)

Pause

Dan Turèll

Grande Goodbye Galla

Program

2. afdeling

Hilsen fra **Per Højholt**

Zapp Zapp

Erann Drori, Anders P. Schumann, Søren Nørup,
Jakob Christensen og Tue Röh

Onkel Danny i svæv på Gråbrødre Torv
Skrevet og læst af **F.P. Jac**

Dream City

Peter Ingemann, Bo Jacobsen, Tømrer-Claus

Dan Turèll: *Digteren om jobbet & Kender De den fornemmelse*
(fra *Storby-Blues*, 1977)
Læst af **Jens Okking**

Pierre Dørge & New Jungle Orchestra

Irene Becker, Jesper Zeuthen, Morten Carlsen, Jacob Mygind,
Kenneth Agerholm, Bent Clausen, Hugo Rasmussen
og Ayi Solomon

Christian Sievert & Flemming Quist Møller

TV2

Steffen Brandt, Hans Erik Lerchenfeldt, Georg Olesen
og Sven Gaul med The Aarhus Horns: Niels Hoppe,
Knud-Erik Nørregård og Christian Høeg;
also featuring Unge Nilsson, hammondorgel

Finale (alle):

Dan Turèll: *Kom forbi*
(fra *Kom forbi*, 1984)

Konferencier: **Mik Schack**

Lys: **Light 2000**

Lyd: **Moto**

Dan ♂

Som Coltranes lyd
Som svingende sax
af alle slag

Din stemme

dit sind

din skridt

din kind

Som legende længsel

Som drivende drøm

Dit livs strøm

Chili ♀

KOM FORBI

af Dan Turèll

(idé efter Leonard Cohen's 'Passin' Thru')

Jeg blev født og voksed' op
hjemme hos min mor og far
og da tid'n var inde tog jeg hjemmefra
Da jeg stod og sagde hej
tænkte jeg: det' ikke mig
jeg har ikke boet her – jeg kom forbi

Kom forbi

Kom forbi

Ikke slave, ikke fri

havde ikke meg't at si'e

Jeg kom bare li'e

tilfældigvis

forbi –

Jeg fik kone jeg fik børn
jeg fik hus og jeg fik hjem
og vi bygged det man kalder 'et liv'
Men hver gang jeg nåed' frem
tænkte jeg 'det' ikke hjem'
jeg er ikke hendes mand – jeg kom forbi

Kom forbi

Kom forbi

Både du og jeg og vi

trådte ad den samme sti

Vi kom bare li'e

tilfældigvis

forbi –

Jeg fik job og det gik godt
og jeg scored' støt og stærkt
og jeg fik en karriere som man sir
Men hver gang jeg fik min check
tænkte jeg: papir og blæk
Det er ikke min for jeg – jeg kom forbi

Kom forbi

Kom forbi

Uden had og uden smil

som en nylakeret bil

Jeg kom bare li'e

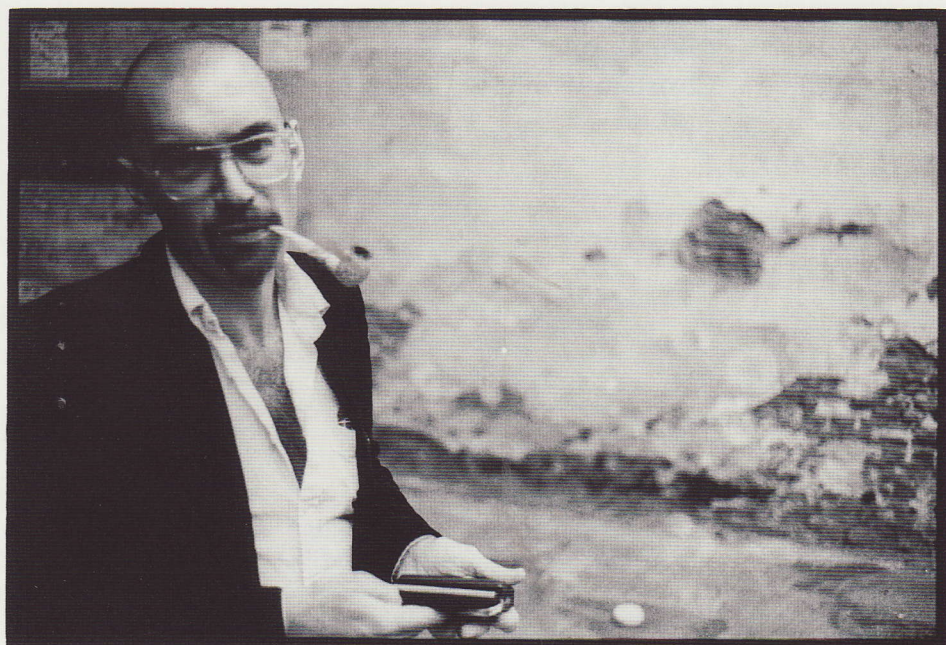
tilfældigvis

forbi –

Jeg har sét i menskers øjne
når jeg syns jeg var dem nær
Jeg har altid syntes verden var sær
For når aftenen gik på hæld
og jeg sagde dem farvel
tænkte jeg: nå de kom bare her forbi
Kom forbi
Kom forbi
Ikke elsket, ikke hadt
men til hver en tid forladt
kom de bare li'e
tilfældigvis
forbi –

Sé jeg véd at jeg skal dø
alle rådner op en dag
jeg skal ligge på en kirkegård, jeg med –
Når de lægger mig i jord'n
her i byen et sted
så véd jeg jeg var aldrig virkelig med
/jeg
Kom forbi
Kom forbi
Hade ikke meg't at si'e
Heller ingen grund at tie:
Jeg kom bare li'e
tilfældigvis
forbi
Jeg kom bare li'e
tilfældigvis
forbi –

(fra *Kom forbi*, 1984)

VÆR MED TIL AT FORME ET FOND AF FORMAT

Efter Dan Turèlls død har en kreds af hans venner taget initiativ til at oprette et mindelegat eller en mindefond, som bl.a. skal uddele en årlig ærespris til en forfatter, et multimediemenneske eller andre, som arbejder i Dan Turèlls ånd.

Styregruppen for Dan Turèlls Mindelegat (under stiftelse) har forpligtet sig til ubeskåret at anvende overskuddet fra aftenens show og andre indsamlede midler til dette formål. Hvis det indsamlede beløb overstiger kr. 250.000, kan der oprettes en egentlig fond. I modsat fald oprettes et legat.

Vi opfordrer derfor enkeltpersoner, institutioner og virksomheder til at yde et kontant bidrag til indsamlingen, således at de kommende års aktiviteter kan få det format, som var Dans varemærke som digter og menneske

Alle bidrag – store eller mindre – modtages med tak og kan sendes til:

Dan Turèlls Mindelegat (under stiftelse)
c/o Advokatfirmaet Norsker & Jacoby
Kvæsthusgade 3
1251 København K
giro 43 66 026

Bidragyderne vil blive holdt direkte underrettet om fondens aktiviteter.

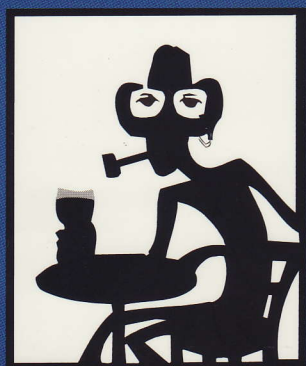
Styregruppen

Peder Bundgaard
Jens Christiansen
Jacob Ludvigsen
Chili Turèll
Christian Wohlert

Programtryk: Borgens Forlag
Cover og layout: Peder Bundgaard
Vignet: Peder Nyman

Fotos © Peder Bundgaard (forside + side 5 og 19); Søren Rud (side 3); Jan Faul (side 7); Jørgen Angel (side 9); Lars Gundersen (side 12); Reinhardt (side 14)
Tekster © Per Højholt, F.P. Jac, Peter Laugesen, Asger Schnack, Chili Turèll, Dan Turèll 1994

Udgivet i anledning af
Dan Turèll Grande Goodbye Galla
20. januar 1994

Arrangør:
Dan Turèlls Mindelegat
(under stiftelse)